

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 30 oktober 2023
(OR. en)

14833/23

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0379 (COD)**

EF 322
ECOFIN 1106
CODEC 2003

BEGELEIDENDE NOTA

---

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	17 oktober 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

---

nr. Comdoc.:	COM(2023) 660 final
--------------	---------------------

Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1011 wat betreft het toepassingsgebied van de voorschriften voor benchmarks, het gebruik in de Unie van benchmarks aangeboden door een in derde land gevestigde beheerder, en bepaalde verslaggevingsverplichtingen
----------	---

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2023) 660 final.

_____

Bijlage: COM(2023) 660 final

Brussel, 17.10.2023
COM(2023) 660 final

2023/0379 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1011 wat betreft het toepassingsgebied van de voorschriften voor benchmarks, het gebruik in de Unie van benchmarks aangeboden door een in derde land gevestigde beheerder, en bepaalde verslaggevingsverplichtingen

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

Dit voorstel maakt deel uit van een eerste maatregelenpakket om verslaggevingsvereisten te rationaliseren. Doel ervan is het rationaliseren van vergunningverlening en registratie en het verlichten van de druk op EU-ondernemingen, en met name midden- en kleinbedrijven (namelijk kleinere benchmarkbeheerders en benchmarkgebruikers). Het regelgevingsraamwerk dat op deze ondernemingen van toepassing is, is gelaagd. Uiteenlopende voorschriften en verslaggevingsverplichtingen zijn van toepassing, afhankelijk van het soort benchmark dat ondernemingen aanbieden. De benchmarkverordening, Verordening (EU) 2016/1011 (“BMR”), wil een antwoord bieden op punten van zorg wat betreft nauwkeurigheid en integriteit van benchmarks, ongeacht de omvang en het systemische karakter van die benchmarks. De vraag is of bepaalde van de BMR-vereisten evenredig zijn, met name voor beheerders die benchmarks aanbieden waarvan de referentiewaarde in instrumenten, overeenkomsten of fondsen beperkt is of die indices aanbieden aan slechts een beperkt aantal benchmarkgebruikers volgens bilaterale overeenkomsten (indices op maat). Marktdeelnemers hebben ervoor gepleit om het BMR-raamwerk te herzien en de regelgevingsvereisten afhankelijk te stellen van de systeemrelevantie van een benchmark of het belang van de rol die een benchmark speelt voor het functioneren van markten in een lidstaat of binnen de EU.

In haar mededeling “Concurrentievermogen van de EU op lange termijn: blik op de periode na 2030” ⁽¹⁾ heeft de Commissie gewezen op het belang van een regelgevingssysteem dat ervoor zorgt dat doelstellingen tegen zo gering mogelijke kosten worden bereikt. Daarom wil zij een nieuwe impuls geven aan het rationaliseren en vereenvoudigen van verslaggevingsvereisten, met als uiteindelijke doel dat de regeldruk met 25 % wordt teruggedrongen zonder dat dit ten koste gaat van de daarmee samenhangende beleidsdoelstellingen.

Verslaggevingsvereisten zijn van essentieel belang voor een goede monitoring en correcte handhaving van wetgeving. De kosten van deze vereisten vallen per saldo grotendeels weg tegen het voordeel dat deze opleveren, met name op het gebied van de monitoring en zorg voor de naleving van essentiële beleidsmaatregelen. Het is echter van belang om deze vereisten te stroomlijnen zodat deze beantwoorden aan het beoogde doel, en om de regeldruk te beperken. Verslaggevingsvereisten kunnen stakeholders, zoals midden- en kleinbedrijven en micro-ondernemingen, ook opzadelen met onevenredige lasten, mede gezien de organisatorische en technologische ontwikkelingen die een aanpassing van de oorspronkelijke verslaggevingsvereisten wenselijk maken.

Daarom geniet de stroomlijning van verslaggevingsverplichtingen en terugdringing van de regeldruk prioriteit.

Dit wetgevingsvoorstel wil het toepassingsbereik van de BMR herzien en de tekortkomingen ervan wegwerken, alsmede doelgerichte verbeteringen aanbrengen in het functioneren van de BMR.

---

¹ COM(2023) 168.

- **Politieke en juridische context**

Een benchmark is een index ⁽²⁾ die als referentie wordt gebruikt om de koers van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te bepalen of om de prestaties van een beleggingsfonds te meten. Momenteel wordt een breed scala aan benchmarks geproduceerd, waaronder rentebenchmarks (zoals EURIBOR), aandelenbenchmarks (zoals de CAC 40-, de DAX- of de S&P 500-indices) en grondstoffenbenchmarks, bv. energiebenchmarks (zoals de West Texas Intermediate of Brent). De BMR bestrijkt meerdere uiteenlopende onderliggende activaklassen die aandelen (en aan aandelen verwante instrumenten, zoals beursverhandelde fondsen), vastrentende instrumenten, rente-, credit- of valutabenchmarks en diverse grondstoffen omvatten.

De tabellen 1-3 laten zien hoe de huidige BMR de belangrijkste soorten benchmarks voor de belangrijkste activaklassen rond drie dimensies heeft georganiseerd: 1) bedrag van activa die aan een benchmark refereren; 2) klasse van onderliggende activa, en 3) voor het berekenen van de benchmark gebruikte soorten inputgegevens.

---

² Een index is een statistische maatstaf, doorgaans van een koers of hoeveelheid, die wordt berekend of bepaald op basis van een representatieve set van onderliggende data.

Tabel 1: Bestaande wetgeving: benchmarks onderscheiden op basis van de mate waarin deze in de EU worden gebruikt

Categorie	Kwantitatieve drempel ³	Als dusdanig in te delen interventie	Juridische gevolgen	Huidige populatie
Cruciale benchmarks	<ul style="list-style-type: none"> - 500 miljard EUR, of - 400 miljard EUR + 2 kwalitatieve criteria in artikel 20, lid 1, punt c), of - De benchmark is gebaseerd op gegevens aangeleverd door contribuanten (bijdragers) die voor het merendeel in één lidstaat gevestigd zijn, en wordt in die lidstaat als cruciaal erkend 	De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast overeenkomstig artikel 20, lid 1, BMR (uitvoeringshandeling Commissie ⁴)	Verdere regels zijn van toepassing (artikelen 20 t/m 23), zoals verplicht beheer (de bevoegde autoriteit heeft de bevoegdheid om de beheerder te dwingen de benchmark te blijven publiceren) en verplichte aanlevering (ingeval de beheerder de bevoegde autoriteit heeft kennisgegeven van het voornemen van een contribuant om het aanleveren van inputgegevens stop te zetten, heeft die bevoegde autoriteit de bevoegdheid om van de contribuanten te eisen dat zij inputgegevens blijven aanleveren).	EURIBOR, WIBOR, STIBOR, NIBOR
Significante benchmarks	<ul style="list-style-type: none"> - De benchmark is geen cruciale benchmark. <p>En voldoet aan een van de twee volgende criteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50 miljard EUR, of - voor de benchmark zijn er weinig of geen passende marktgestuurde substituten en, indien de benchmark niet meer wordt aangeboden of wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens, heeft zulks significante en negatieve gevolgen voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen in een of meer lidstaten. 	De autoriteit die met het toezicht op de beheerder is belast, beslist om een benchmark als significant of niet-significant aan te merken.	<ul style="list-style-type: none"> - Gerichte verlichtingen van verplichtingen in titel II BMR op een “pas toe of leg uit”-basis (zie artikel 25 BMR). - Entiteiten waarop reeds toezicht wordt uitgeoefend, hoeven alleen te worden geregistreerd om significante benchmarks te beheren. 	Per september 2022 viel naar raming 50 significante benchmarks die door 6 beheerders worden aangeboden, onder de BMR ⁵ .
Niet-significante benchmarks ⁶	Een benchmark die niet als cruciaal of significant kwalificeert		<ul style="list-style-type: none"> - Verdergaande verlichtingen van verplichtingen in titel II BMR op een “pas toe of leg uit”-basis (zie artikel 26 BMR). - Beheer van een niet-significante benchmark vereist alleen 	Alle overige benchmarks

³ Berekening op basis van de totale waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen in de Unie waarvoor de benchmark wordt gebruikt als een referentie, bepaald door de benchmarkbeheerder.

⁴ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1368 van de Commissie, als gewijzigd.

⁵ Dit aantal houdt geen rekening met een onbekend aantal significante benchmarks die door beheerders van buiten de EU worden aangeboden en die op dat tijdstip geen erkenning of bekrachtiging hadden gekregen.

⁶ Het gearceerde deel zijn benchmarks waarvoor de beheerder niet langer hoeft te worden geregistreerd; zie hieronder.

Tabel 2: Bestaande wetgeving: benchmarks onderscheiden op basis van de klasse onderliggende activa

Klasse onderliggende activa	Definitie	Als dusdanig in te delen interventie	Juridische gevolgen
Rentebenchmarks	“een benchmark die (...) wordt vastgesteld op basis van het percentage op de geldmarkt waartegen banken kunnen uitlenen aan of lenen van andere banken, dan wel instellingen die geen bank zijn”	Geen interventie vereist De autoriteit die met het toezicht op de beheerder is belast, beslist om een benchmark in te delen aan de hand van de activaklasse die deze meet.	Rentebenchmarks zijn onderworpen aan een specifieke regeling, beschreven in bijlage I bij de BMR
Grondstoffenbenchmarks	“een benchmark waarvan de onderliggende activa (...) een grondstof is (...), met uitzondering van emissierechten (...)”.		Grondstoffenbenchmarks, met uitzondering van: <ul style="list-style-type: none"> - grondstoffenbenchmarks met een meerderheid van ondertoezichtstaande entiteiten die inputgegevens bijdragen; - grondstoffenbenchmarks die ook benchmarks op basis van gereguleerde gegevens zijn; - cruciale grondstoffenbenchmarks met goud, zilver of platinum als onderliggend activum, vallen onder een specifieke regeling, beschreven in bijlage II bij de BMR.
Ander (omvat: aandelen, vastrentend, valuta ...)	[andere benchmarks]		Valt onder algemene BMR-regeling

Tabel 3: Bestaande wetgeving: benchmarks onderscheiden op basis van het soort inputgegevens

Soort inputgegevens	Definitie	Als dusdanig in te delen interventie	Juridische gevolgen
Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens	Een benchmark vastgesteld met behulp van een formule en aan de hand van: <ol style="list-style-type: none"> a) inputgegevens die volledig worden aangeleverd door: <ol style="list-style-type: none"> i) een handelsplatform (...) of een handelsplatform in een derde land ten aanzien waarvan de Commissie een [gelijkwaardigheidsbesluit] heeft vastgesteld (...); ii) een goedgekeurde publicatieregeling (APA) (...) of een verstrekker van een “consolidated tape” (...); iii) een goedgekeurd rapporteringsmechanisme (ARM) (...); iv) een elektriciteitsbeurs (...); v) een aardgasbeurs (...); vi) een veilingplatform (...); vii) een dienstverlener aan wie de benchmarkbeheerder het verzamelen van gegevens heeft uitbesteed (...), mits de dienstverlener de gegevens volledig ontvangt van een entiteit als bedoeld in de punten i) tot en met vi) van dit punt; 	Geen interventie vereist De autoriteit die met het toezicht op de beheerder is belast, beslist om een benchmark in te delen aan de hand van het gebruikte soort inputgegevens.	Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens krijgen aanzienlijke verlichtingen van de verplichtingen wat betreft controles op inputgegevens, het melden van inbreuken en het bijdragen van inputgegevens (zie artikel 17). Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens kunnen niet als cruciale benchmarks worden aangemerkt, zelfs niet als zij de kwantitatieve drempels van artikel 20 overschrijden.

	b) de intrinsieke waarde van beleggingsfondsen		
Andere benchmarks	Inputgegevens die niet kwalificeren als gereguleerde gegevens		Valt onder algemene BMR-regeling

Financiële markten zijn mondiale markten en benchmarks worden internationaal geproduceerd en gebruikt. Europese banken, beleggingsfondsen en andere benchmarkgebruikers ⁽⁷⁾ refereren voor uiteenlopende doeleinden aan EU- en niet-EU-benchmarks – gaande van het afdekken van hun eigen risico's (zoals rente-, krediet- en valutarisico's) en het aanbieden van producten om het risico van hun cliënten af te dekken, tot het samenstellen van een beleggingsportefeuille door de benchmark te gebruiken als beleggingsmodel of als prestatiebenchmark. De BMR bevat een lijst van gebruikssituaties die onder de verordening vallen, als volgt:

- (a) uitgifte van een financieel instrument dat refereert aan een index of een combinatie van indices;
- (b) bepalen van het uit hoofde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te betalen bedrag door te refereren aan een index of een combinatie van indices;
- (c) partij zijn bij een financiële overeenkomst die aan een index of een combinatie van indices refereert;
- (d) aanbieden van een debetrentevoet (...) berekend als een spread of mark-up op een index of een combinatie van indices (...);
- (e) meten van de prestatie van een beleggingsfonds aan de hand van een index of een combinatie van indices (...).

De BMR beregelt ook het gebruik van een benchmark binnen de EU ⁽⁸⁾. Het doel van de BMR is dus te zorgen voor een correct functioneren van de EU-markten en een hoge mate van consumenten- en beleggersbescherming met betrekking tot benchmarks op EU-niveau, zoals beklemtoond in overweging 6 bij de BMR. Dienovereenkomstig beregelt artikel 29 BMR het gebruik van benchmarks in de Unie.

De BMR is sinds 1 januari 2018 van toepassing, met een overgangsperiode voor bestaande benchmarks en niet-EU-benchmarks tot en met 31 december 2019. De termijn voor niet-EU-benchmarks is nadien tweemaal uitgesteld; in juli 2023 heeft de Commissie op grond van de BMR een ontwerp voor een gedelegeerde verordening vastgesteld om voor benchmarks uit derde landen die door ondertoezichtstaande EU-entiteiten worden gebruikt, de overgangsperiode nogmaals te verlengen – tot en met 31 december 2025 ⁽⁹⁾.

De BMR bouwt voort op de Principles for Financial Benchmarks van de International Organization of Securities Commissions (“IOSCO Principles”) en de Principles for Oil Price Reporting Agencies van de International Organization of Securities Commissions (“IOSCO

⁷ Ondertoezichtstaande entiteiten worden gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 17), BMR.

⁸ Artikel 2, lid 1, BMR. De BMR beregelt het gebruik van een benchmark door ondertoezichtstaande entiteiten, hier “benchmarkgebruikers” genoemd. De cliënten van deze ondertoezichtstaande entiteiten, beleggers en bedrijven die blootstelling aan benchmarks nastreven via een van de zo-even genoemde gebruikssituaties, worden hier “eindgebruikers” van benchmarks genoemd.

⁹ Zie <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/delegatedActs/2036?lang=nl>

PRA Principles”). Deze beide reeksen beginselen werden in 2012-2013 op internationaal niveau ontwikkeld naar aanleiding van diverse onthullingen over benchmarkmanipulatie en blijven een belangrijk aandachtspunt voor systemen van benchmarkregulering wereldwijd. Deze beginselen worden door de meeste professionele benchmarkbeheerders nageleefd, zij het meestal op basis van zelfcertificering.

- **Overzicht van het voorstel**

In lijn met de dubbele doelstelling van de stroomlijning van verslaggevingsdruk en algemene regeldruk en als antwoord op een mandaat om de BMR te herzien wat betreft het toepassingsgebied ervan en de regels ervan voor het gebruik van niet-EU-benchmarks, zet dit voorstel in op het wegwerken van de volgende twee tekortkomingen:

- (1) Onvoldoende evenredigheid in de huidige BMR, met name doordat beheerders van niet-significante benchmarks onderworpen zijn aan registratieverplichting zodra een door hen aangeboden benchmark voor het eerst wordt gebruikt;
- (2) Potentiële ontradende effecten van de verplichting om erkenning of bekrachtiging te krijgen, voor de bereidheid van in derde landen gevestigde beheerders om in de EU benchmarks aan te bieden. Niet-EU-benchmarkbeheerders, die vaak onder toezicht staan in de jurisdictie van hun land van herkomst, worden geconfronteerd met een aanzienlijke aanvullende compliancedruk wanneer zij via erkenning of bekrachtiging toegang tot de EU-markt proberen te krijgen. Een en ander houdt een risico in op een afname van het aantal en de diversiteit van benchmarks die voor EU-benchmarkgebruikers beschikbaar zijn.

De beleidsdoelstellingen van de BMR zouden nog steeds worden verwezenlijkt indien de klemtoon daarvan lag op cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks. Daarom moeten in dit voorstel alleen beheerders van die categorieën benchmarks verder onderworpen blijven aan de registratie- of vergunningverplichting en aan het merendeel van de inhoudelijke voorwaarden.

Voordelen van rationalisering

Dit voorstel betekent een herkalibrering van het toepassingsgebied van de BMR. Hoewel de inhoudelijke voorschriften dezelfde blijven, zullen zij, in de benadering op basis van de systeemrelevantie van benchmarks, van toepassing zijn op een beperkter aantal marktdeelnemers. Bovendien houdt dit voorstel incrementele verbeteringen van procedurevoorschriften in, worden bepaalde aspecten verduidelijkt die in de praktijk tot rechtsonzekerheid hebben geleid, met name bij benchmarkgebruikers.

Dankzij dit voorstel worden de lasten van de registratie en het daarmee samenhangende toezicht op beheerders van niet-significante benchmarks verminderd. Deze beheerders maken de overgrote meerderheid (rond 90 %) uit van het totale aantal beheerders, ook al is het gebruik van hun benchmark economisch gezien minder significant.

Het trackrecord van de BMR laat zien dat in de vier jaar dat deze van toepassing is, slechts één geldboete is opgelegd door een nationale bevoegde autoriteit. Deze geldboete is in 2021 opgelegd door BaFin, de Duitse toezichthouder voor financiële diensten, wegens ontoereikende controles door een ondertoezichtstaande entiteit van haar bijdragen aan een

cruciale benchmark ⁽¹⁰⁾. In dit voorstel zou het bijdragen aan een cruciale benchmark nog steeds onder dezelfde controle van toezichthouders blijven staan.

Voor ondertoezichtstaande EU-entiteiten die van benchmarks gebruikmaken, zouden met dit voorstel de gebruiksrestricties uit het huidige BMR-hoofdstuk over derde landen verdwijnen, waarvan is gebleken dat deze een belemmering vormen voor het gebruik van het merendeel van niet-EU-benchmarks ⁽¹¹⁾. Voorts wil dit voorstel ook de huidige compliancedruk voor EU-benchmarkgebruikers stroomlijnen, zoals de noodzaak om van indices die zij als benchmarks willen gebruiken, individueel de wettelijke status na te gaan door websites en openbare registers te raadplegen. Momenteel komt deze lastenverlichting voort uit het feit dat benchmarks standaard voor gebruik moeten worden goedgekeurd. In het voorstel zou het voldoende zijn om het in artikel 36 bedoelde register te raadplegen om zich ervan te vergewissen dat voor een benchmark geen openbare kennisgeving geldt die het gebruik ervan verbiedt. Om volledige transparantie mogelijk te helpen maken, moeten alle betreffende besluiten van toezichthoudende autoriteiten openbaar worden gemaakt en opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register, alsmede in de databank op grond van de verordening Europees centraal toegangspunt (“ESAP”). Voorts zou, wanneer een bevoegde autoriteit of ESMA concludeert dat een benchmarkbeheerder zich niet aan zijn verplichtingen heeft gehouden, een openbare kennisgeving EU-benchmarkgebruikers waarschuwen dat een bepaalde benchmark niet geschikt is voor gebruik in de Unie en dat verder gebruik van die benchmark verboden wordt.

Andere overwogen beleidsopties

Bij alternatieve beleidsopties had het onder meer kunnen gaan om een herkalibrering van het toepassingsgebied uitsluitend voor niet-EU-benchmarks of een vermindering van de inhoudelijke voorwaarden voor alle beheerders, zonder dat het toepassingsgebied van de verordening wordt gewijzigd. De eerste optie is niet behouden omdat daarmee het speelveld zou worden verstoord – in het nadeel van beheerders in de EU. Met de tweede optie zouden dan misschien wel de lasten voor EU-beheerders zijn verminderd, maar zou geen afdoende oplossing zijn geboden voor de buitensporige regeldruk op EU-beheerders van niet-significante benchmarks en voor het risico dat regels van derde landen inhouden voor de toegang van EU-gebruikers tot niet-EU-benchmarks. Ook dreigde daarmee de beleidsdoelstelling om voor veilige en kwalitatieve benchmarks te zorgen, in gevaar te komen.

Ten slotte zou de BMR, zonder veranderingen van het huidige regelgevingskader, verder van toepassing blijven op alle benchmarks die door EU-financiëlesectordeelnemers worden gebruikt, waaronder benchmarks uit derde landen. Zoals beschreven in het verslag dat de Commissie op 14 juli 2023 heeft gepubliceerd ⁽¹²⁾, zouden de regels voor het gebruik van benchmarks uit derde landen ontradend blijven werken voor het aanbieden van benchmarks uit derde landen aan EU-klanten, hetgeen kan leiden tot een beperkte beschikbaarheid van geschikte benchmarks – en potentieel een stijging van de kosten – voor EU-eindgebruikers. Daardoor dreigden EU-benchmarkgebruikers zoals banken en beleggingsondernemingen hun toegang te verliezen tot een groot deel van indices in de wereld die zij als benchmarks gebruiken voor financiële instrumenten of als referentiepercentages in financiële overeenkomsten. Een en ander zou betekenen dat zij niet langer beleggings- of

---

¹⁰ Zie ESMA (2021), *Report on sanctions imposed under the Benchmark Regulation*, beschikbaar op: <https://www.esma.europa.eu/document/report-sanctions-imposed-under-benchmarks-regulation-in-2021>

¹¹ COM(2023) 455 final.

¹² Ibidem.

hedgingproducten zouden kunnen aanbieden die zelfs nog maar aan zeer courante niet-EU-indices refereren. EU-beleggers en -ondernemingen zouden dan voor deze elementaire diensten een beroep moeten doen op niet-EU-intermediairs en dreigen een premie te moeten betalen. De geringere beschikbaarheid van benchmarks uit derde landen in de EU zou dan kunnen resulteren in beperkte mededinging en potentieel in systeemrisico's.

Tabel 4 – Overzicht van het hervormingsvoorstel

<i>Soorten significante benchmarks</i>	
<p>Benchmarks significant op grond van wetgeving – benchmarks waarbij de beheerder heeft geconcludeerd dat aan de index wordt gerefereerd door financiële instrumenten en overeenkomsten, of die als een prestatiebenchmark wordt gebruikt, voor meer dan in totaal 50 miljard EU aan referentieactiva.</p>	<p>Als significant aangemerkte benchmarks – benchmarks die de drempel van 50 miljard EUR niet hebben bereikt, maar die een significante rol spelen bij het functioneren van een of meer nationale (retail)markten ⁽¹³⁾.</p>
<i>Wie merkt aan?</i>	
<p>Deze benchmarks gelden automatisch als significant (geen aanmerking nodig). Beheerders moeten hun nationale bevoegde autoriteit kennisgeven wanneer zij de drempel bereiken.</p> <p>ESMA en nationale bevoegde autoriteiten kunnen een verklaring doen uitgaan dat een benchmark de bovenstaande drempel heeft overschreden, maar dat de betrokken beheerder zijn bevoegde autoriteit daarvan geen kennis heeft gegeven.</p>	<p>EU-benchmarks: de nationale bevoegde autoriteit ESMA wordt geconsulteerd vóór de aanmerking en brengt een advies uit over de voorgenomen aanmerking door de bevoegde autoriteit, om consistentie tussen nationale aanmerkingen te borgen.</p> <p>Niet-EU-benchmarks: ESMA, op verzoek van een nationale bevoegde autoriteit (artikel 24 BMR)</p>
<i>Wettelijke verplichtingen</i>	
<ul style="list-style-type: none"> • Voor beheerders in de EU: vergunning of registratie overeenkomstig artikel 34 BMR; • Voor in derde landen gevestigde beheerders: erkenning op grond van artikel 32 BMR door ESMA of bekrachtiging op grond van artikel 33 BMR, behalve indien ten aanzien van het derde land een gelijkwaardigheidsbesluit is vastgesteld. 	
<i>Transparantie voor benchmarkgebruikers</i>	
<p><i>Wie maakt de aanmerking bekend?</i></p> <p>Er is geen formele aanmerking.</p> <p>Nationale bevoegde autoriteiten en ESMA doen een publieke verklaring uitgaan wanneer een beheerder zijn benchmark als significant aanmeldt of wanneer die bevoegde autoriteit of ESMA over duidelijke en aantoonbare gronden beschikt om een benchmark als significant te beschouwen.</p> <p>In het ESMA-register worden de namen bekendgemaakt van benchmarks waarvoor beide soorten verklaringen plaatsvinden, samen met een link naar die verklaring.</p>	<p><i>Wie maakt de aanmerking bekend?</i></p> <p>Het aanmerkingsbesluit van een nationale bevoegde autoriteit bekendgemaakt overeenkomstig de nationale wetgeving van die autoriteit. ESMA wordt van die aanmerking kennisgegeven en zij maakt de naam van die benchmark en een link naar het aanmerkingsbesluit bekend in het in artikel 36 bedoelde register.</p> <p>Het aanmerkingsbesluit van ESMA wordt op de ESMA-website bekendgemaakt. De naam van de benchmark en een link naar het aanmerkingsbesluit wordt opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register.</p>
<i>Informatie over de wettelijke status van beheerders van significante benchmarks</i>	
<p>Het overeenkomstig artikel 36 door ESMA bijgehouden register ⁽¹⁴⁾ bevat een lijst van:</p> <ul style="list-style-type: none"> - beheerders met een vergunning of registratie in de EU; 	

¹³ Een voorbeeld van een relevante retailmarkt zouden hypotheek of zeer populaire beleggingsfondsen kunnen zijn.

¹⁴ Alle informatie opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register zal ook toegankelijk worden via het Europees centraal toegangspunt (ESAP).

- niet-EU-beheerders erkend of bekrachtigd in de EU;
- benchmarks waarvoor er een openbare verklaring van een bevoegde autoriteit of van ESMA bestaat die het gebruik ervan in de EU verbiedt, samen met links naar die verklaringen;
- een lijst van EU-klimaattransitiebenchmarks (“EU-CTB’s”) en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks (“EU-PAB’s”) die voor gebruik in de EU beschikbaar zijn.

In dit voorstel zou in de verordening de klemtoon liggen op cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-PAB’s en EU-CTB’s, ongeacht of de beheerder zich in de Unie of in een derde land bevindt ⁽¹⁵⁾ .

De significantie van een benchmark hangt in de eerste plaats af van zijn economisch belang voor de EU-markt; hiervoor is de meest relevante benaderende maatstaf het geaggregeerde gebruik van die benchmark. De drempel om de significantie te bepalen, zou in alle gevallen worden berekend op basis van het gebruik van een benchmark “binnen de Unie”, zonder onderscheid te maken tussen EU- en niet-EU-benchmarks ⁽¹⁶⁾. Die drempel zou nog steeds op 50 miljard EUR moeten blijven staan, dezelfde drempel die in de huidige BMR wordt gebruikt om niet-significante benchmarks van significante benchmarks te onderscheiden.

In afwijking van de algemene regels moeten bevoegde autoriteiten (voor EU-benchmarks) en ESMA (voor niet-EU-benchmarks), om rekening te houden met specifieke situaties, benchmarks die de kwantitatieve drempel onderschrijden, als significant kunnen aanmerken wanneer deze voldoen aan bepaalde kwalitatieve criteria waaruit de impact ervan in de Unie blijkt.

---

¹⁵ Om de integriteit en reputatie van de daarmee samenhangende “EU-labels” veilig te stellen, zouden EU-PAB’s en EU-CTB’s onder de verordening blijven vallen en alleen kunnen worden aangeboden door beheerders die in de EU een vergunning hebben gekregen of geregistreerd zijn.

¹⁶ In lijn met de definitie van “gebruik van een benchmark” in artikel 2, lid 1, BMR.

Om de coherentie van nationale aanmerking te verzekeren, maar afdoende flexibiliteit te behouden, voorziet dit voorstel in een stelsel waarbij aanmerkingen worden gecoördineerd tussen nationale autoriteiten en ESMA. De belangrijkste beginselen zijn daarbij:

- Een bevoegde autoriteit kan een benchmark alleen als significant aanmerken wanneer geen andere bevoegde autoriteit die voordien als dusdanig heeft aangemerkt.
- Vóór aanmerking nodigt een bevoegde autoriteit de beheerder en, in het geval van grensoverschrijdende aanmerkingen, de nationale bevoegde autoriteit van de lidstaat van de beheerder uit om alle dienstige inlichtingen te verstrekken.
- Vóór aanmerking raadpleegt een bevoegde autoriteit ESMA.
- ESMA brengt advies uit over de correcte toepassing van de criteria voor nationale aanmerking en gaat na of de benchmark misschien in andere lidstaten als significant kwalificeert.
- Wanneer meer dan één autoriteit een benchmark kan aanmerken, moeten autoriteiten overeenstemming bereiken over de vraag welke autoriteit zal aanmerken.
- Wanneer geen overeenkomst kan worden bereikt, is ESMA gemachtigd om het meningsverschil te beslechten.

Ten slotte houdt dit voorstel rekening met de specifieke aspecten van EU-CTB's en EU-PAB's. Benchmarkaanbieders kunnen er vrijwillig voor kiezen om benchmarks te labelen als EU-CTB's of EU-PAB's, maar dit brengt wel specifieke voorwaarden in het kader van de BMR met zich. Daarom kunnen EU-CTB's en EU-PAB's alleen worden aangeboden door in de EU gevestigde benchmarkbeheerders die over een vergunning of registratie beschikken. Voorts moet het aanbieden van EU-CTB's en EU-PAB's, ongeacht de omvang ervan, op dezelfde wijze worden beregeld als het aanbieden van significante benchmarks in het kader van de BMR.

- **Effecten van rationalisering**

De voorgestelde wijzigingen willen de BMR rationaliseren uitgaande van de premisse dat de regeldruk momenteel gelijk verdeeld is over alle beheerders die onder de BMR vallen, ongeacht hun economische significantie. Daarentegen is de subset van beheerders die de economisch meest significante benchmarks aanbieden, beperkt. Met name zijn benchmarkbeheerders verplicht een registratie aan te vragen zodra een benchmark in een financieel instrument of contract wordt gebruikt.

Met het voorstel zou de verplichting van een vergunning of registratie (EU-beheerders) of bekrachtiging of erkenning (in derde landen gevestigde beheerders) verdwijnen voor beheerders van uitsluitend niet-significante benchmarks. De volumes referentieactiva van niet-significante benchmarks zijn gering, zodat dit soort benchmarks geen systemisch risico vormen. Daardoor zou de verplichte naleving van organisatorische voorwaarden inzake i) governance en belangenconflicten, ii) toezichtfunctie en hiërarchie en monitoring van inputgegevens, iii) het opstellen van gedragscodes voor inputgegevens, iv) de melding van inbreuken en v) openbaarmakingen inzake de methodologie of benchmarkverklaringen niet langer gelden voor beheerders van niet-significante benchmarks. Wel zouden de voorwaarden van de verordening marktmisbruik, Verordening (EU) nr. 596/2014 (“MAR”), van toepassing blijven ⁽¹⁷⁾. Ten slotte moet worden erkend dat er een staande marktpraktijk voor benchmarkbeheerders is om te opereren conform de betreffende IOSCO Principles.

Box 1

Significante versus niet-significante benchmarks

Het ESMA-register bevat momenteel 73 EU-benchmarkbeheerders. Van de benchmarks die momenteel in de EU worden gebruikt, is slechts één benchmark (EURIBOR) aangemerkt als een cruciale benchmark onder toezicht van ESMA ⁽¹⁸⁾. Drie andere cruciale benchmarks staan onder nationaal toezicht: de Stockholm Interbank Offered Rate (STIBOR), de Norway Interbank Offered Rate (NIBOR) en de Warsaw Interbank Offered Rate (WIBOR) ⁽¹⁹⁾. Al deze cruciale benchmarks zijn rentebenchmarks, en elk van hen wordt door een andere EU-beheerder beheerd.

---

¹⁷ De MAR is, overeenkomstig artikel 2 daarvan, van toepassing op gedragingen met betrekking tot benchmarks. Artikel 12 MAR bepaalt dat van marktmanipulatie ook sprake is in het geval van “de verspreiding van onjuiste of misleidende informatie of de verspreiding van onjuiste of misleidende inputs in verband met een benchmark wanneer de persoon die de informatie of de input verspreidde, wist of had moeten weten dat de informatie onjuist of misleidend was, of enigerlei andere gedraging waardoor de berekening van een benchmark wordt gemanipuleerd”. In het wetgevingsvoorstel “Wet inzake beursnotering” stelde de Commissie voor de MAR te wijzigen om benchmarkbeheerders en -contribuanten onder het toepassingsgebied van de bestuurlijke sanctieregeling te brengen door artikel 30, lid 2, punten e) tot en met g), te wijzigen. De voorgenomen wijzigingen van artikel 23 versterken ook de bevoegdheden van bevoegde autoriteiten ten aanzien van benchmarkbeheerders.

¹⁸ Artikel 20, lid 1, punt a), BMR dat voorschrijft dat een benchmark wordt gebruikt als referentie voor financiële overeenkomsten en financiële instrumenten met een totale waarde van ten minste 500 miljard EUR.

¹⁹ Artikel 20, lid 1, punt b), BMR.

Uit een informele enquête van ESMA bij nationale toezichthouders is gebleken dat in september 2022 zes benchmarkbeheerders (drie EU en drie niet-EU ⁽²⁰⁾) onder Europees toezicht een of meer significante benchmarks aanbieden ⁽²¹⁾. De overige 66 benchmarkbeheerders bieden alleen niet-significante benchmarks aan.

Dankzij deze rationalisering zullen toezichtinspanningen beter kunnen worden gericht op de relevante categorieën van cruciale of significante benchmarks, omschreven als benchmarks die worden gebruikt als referentie voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of financiële instrumenten met een totale waarde van meer dan 500 miljard EUR (cruciaal) of 50 miljard (significante), of benchmarks die, op basis van een nationale of EU-brede beoordeling, een significante rol spelen op een (retail)markt in een bepaalde lidstaat of op een markt in diverse lidstaten.

Met het voorstel zou het aantal EU-entiteiten dat onder de BMR valt, moeten dalen. Van de 73 momenteel ondertoezichtstaande EU-beheerders zouden 66 beheerders buiten het toepassingsgebied van de BMR vallen, tenzij zij specifiek als significant worden aangemerkt. Dit stemt overeen met een vermindering tot 90 % van de groep die onder de verplichte naleving valt. Voor de implicaties wat betreft kosten, zie het Refit-onderdeel verderop.

• **Implicaties voor beheerders uit derde landen**

Beheerders ongeacht hun locatie gelijk behandelen is een leidend beginsel van dit voorstel. Daarom moet het toepassingsgebied van de BMR voor EU-beheerders hetzelfde zijn als dat voor in derde landen gevestigde beheerders.

Naar schatting zijn er rond 273 in derde landen gevestigde benchmarkbeheerders ⁽²²⁾. In de huidige regels zouden dezen vanaf 1 januari 2026 allen toegang tot de EU-markt moeten vragen via gelijkwaardigheid, erkenning of bekrachtiging, willen hun benchmarks beschikbaar blijven voor gebruik door ondertoezichtstaande EU-entiteiten. Van dit totaal vallen er momenteel 2 onder een gelijkwaardigheidsbesluit ⁽²³⁾, zijn er nog eens 2 erkend door een ondertoezichtstaande EU-entiteit ⁽²⁴⁾ en zijn er 10 erkend door ESMA ⁽²⁵⁾. De overige 259 beheerders kunnen tot en met 1 januari 2026 hun benchmarks zonder beperking in de EU aanbieden onder de regeling voor de overgangperiode op grond van artikel 51, lid 5, BMR. Een en ander betekent dat slechts rond 5 % van beheerders uit derde landen met succes hebben gebruikgemaakt van een van de drie beschikbare “toegangswegen” tot de EU-markt.

²⁰ Na toegang te hebben verkregen tot de EU-markt door middel van erkenning of bekrachtiging. Dit komt bovenop een onbekend aantal niet-EU-beheerders dat significante benchmarks onder de overgangsbepalingen aanbiedt in de EU.

²¹ Benchmarks die worden gebruikt als referentie voor financiële overeenkomsten of financiële instrumenten met een totale waarde van minstens 50 miljard EUR, of [waarvoor] weinig of geen passende marktgestuurde substituten zijn en die significante en negatieve gevolgen [kunnen] hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen in een of meer lidstaten.

²² Alle data in deze afdeling zijn afkomstig van ESMA, onder meer ook van een commerciële databank (www.rimes.com).

²³ ABS Benchmarks Administration CO PTE. LTD. (Singapore) en ASX Benchmarks Limited (Australië).

²⁴ S&P Dow Jones Indices, LLC (VS) en SIX Index AG (Zwitserland).

²⁵ Hedge Fund Research, Inc. (VS), ICAP information Services Limited (Verenigd Koninkrijk), Invesco Indexing LLC (VS), JPX Market Innovation & Research, Inc. (Japan), Leonteq Securities AG (Zwitserland), LPX AG (Zwitserland), Nikkei Inc. (Japan), Scientific Infra Pte Ltd (Singapore), STOXX Ltd. (Zwitserland) en WisdomTree, Inc. (VS).

Wat significante benchmarks betreft, bieden naar schatting ten minste 6 niet-EU-beheerders ten minste één benchmark aan die de drempel van 50 miljard EUR “gebruik in de EU” overschrijdt. Van deze 6 beheerders hebben er momenteel 3 een erkenning of bekrachtiging in de EU gekregen. Aangezien dit voorstel ESMA de mogelijkheid biedt om verdere niet-EU-benchmarks als significant te erkennen, moeten deze 6 niet-EU-beheerders van gestandaardiseerde methode worden gezien als de minimale groep die nog steeds onder de regeling voor derde landen zou vallen.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Dit voorstel maakt deel uit van een eerste maatregelenpakket om verslaggevingsvereisten te rationaliseren. Dit is een stap in een continu proces waarin uitgebreid wordt gekeken naar de bestaande verslaggevingsvereisten om te zien of deze nog zinvol zijn en in hoeverre de efficiëntie ervan kan worden vergroot.

Doel van dit voorstel is het aanzienlijk verminderen van het aantal benchmarks dat onder EU-wetgeving valt – en zo ook de regeldruk voor het merendeel van benchmarkbeheerders en -gebruikers te verminderen. Tegelijkertijd zullen, doordat de aandacht bij compliance- en toezichtinspanningen meer zal gaan naar de benchmarks die economisch gezien het meest significant zijn, de beleidsdoelstellingen worden verwezenlijkt die aan de BMR ten grondslag liggen.

Daarnaast zal deze hervorming van de BMR bijdragen aan de algemene doelstellingen van het EU-beleid inzake financiële doelstellingen dat inzet op het veilig stellen van de financiële stabiliteit. Ook zal het voorstel bijdragen aan de doelstellingen van het actieplan kapitaalmarktenuie dat inzet op het verdiepen van de EU-kapitaalmarkten en het versterken van het concurrentievermogen van de Europese economie en de Europese bedrijven.

De benadering die in dit voorstel wordt gevolgd, verschilt van die welke de Commissie voorstelde in haar voorstel betreffende de transparantie en integriteit van op ecologische, sociale en governancefactoren gebaseerde ratingactiviteiten (“ESG-ratings”) ⁽²⁶⁾. Het initiatief rond ESG-ratings gaat uit van beginselen en is grotendeels gebaseerd op aanbevelingen die IOSCO in november 2021 heeft bekendgemaakt. Ook andere jurisdicties die aan het verbeteren van de transparantie en integriteit van ESG-ratings werken, baseren hun werkzaamheden op de IOSCO-aanbevelingen, hetgeen moet leiden tot brede, internationale afstemming van de behandeling van de aanbieders van die ratings. Op grond daarvan hanteert het voorstel betreffende ESG-ratings een omvattende aanpak van de regulering van ESG-ratingactiviteiten, met inbegrip van een regeling voor derde landen, maar verschilt dat voorstel aanzienlijk van de benadering in de BMR doordat deze het gebruik van ESG-ratings niet reguleert. Bovendien bevindt de markt voor ESG-ratings zich in een minder ontwikkelde fase en krijgen gebruikers van ESG-ratings minder te maken met de marktmacht van specifieke aanbieders. Daarbij dient ook te worden aangestipt dat gebruikers van ESG-ratings meestal institutionele beleggers zijn die de ontvangen input misschien aanvullen met hun eigen analyse, voordat zij over een specifieke beleggingsstrategie beslissen. Om die redenen hoeft niet te worden verwacht dat de regeling voor ESG-ratings de gebruikers op dezelfde wijze kan schaden als in de BMR-regeling voor derde landen het geval was geweest indien geen wetgevingsmaatregelen zouden zijn genomen.

---

²⁶ COM(2023) 314 final. ESG-ratings zijn “opinions” van een ratingbureau die niet als een vorm van labeling of certificering mogen worden geïnterpreteerd.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

In het kader van het programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving (Refit) zorgt de Commissie ervoor dat haar wetgeving geschikt is voor het beoogde doel, op de behoeften van stakeholders is toegesneden en de doelstellingen ervan worden bereikt met zo beperkt mogelijke lasten. Deze voorstellen maken derhalve deel uit van het Refit-programma om de uit de juridische omgeving van de EU voortvloeiende verslaggevingsdruk minder complex te maken.

Bepaalde verslaggevingsvereisten zijn van essentieel belang, maar zij moeten wel zo efficiënt mogelijk zijn. Zij moeten overlappings voorkomen, overbodige lasten wegnemen en zo veel mogelijk gebruikmaken van digitale en interoperabele oplossingen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (“VWEU”).

Verordening (EU) 2016/1011 heeft belemmeringen voor het handelsverkeer opgeruimd op grond van artikel 114 VWEU. De EU-wetgever kan dus van dezelfde rechtsgrondslag gebruikmaken om thans Verordening (EU) 2016/1011 aan te passen. Dit is in overeenstemming met de redenering van het Hof van Justitie in zijn arrest van 8 juni 2010, Vodafone e.a., C-58/08, ECLI:EU:C:2010:321, punt 34, waar het Hof verklaarde: “Wanneer een op artikel 95 EG gebaseerde handeling reeds alle handelsbelemmeringen op het gebied dat hij harmoniseert heeft weggenomen, kan deze omstandigheid de communautaire wetgever niet de mogelijkheid ontnemen die bepaling aan te passen aan gewijzigde omstandigheden of nieuwe kennis, gelet op zijn taak van toezicht op de bescherming van de in het Verdrag erkende algemene belangen [zie in die zin arrest British American Tobacco (Investments) en Imperial Tobacco, reeds aangehaald, punten 77 en 78].”

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel is in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel. Het aanmerken van benchmarks die relevant zijn voor een markt in een lidstaat, is aan de bevoegde autoriteit die het dichtst bij die betrokken markt staat. Indien bijvoorbeeld een bepaalde benchmark het frequentst wordt gebruikt door marktdeelnemers op een bepaalde (nationale) markt, is het aan die bevoegde autoriteit om de benchmark als significant aan te merken, ongeacht de plaats waar de beheerder van die benchmark is gevestigd. Indien die benchmark in een andere lidstaat wordt beheerd, moet samenwerking tussen bevoegde autoriteiten zorgen voor naadloos toezicht op die benchmark. Gelet op de risico's voor de financiële stabiliteit, de complexiteit van de procedures en de verliezen die bij financiële instabiliteit kunnen optreden, mogen deze toezichtkosten als evenredig worden beschouwd. Voorts omvatten maatregelen om compartimentering en rechtsonzekerheid tegen te gaan, de coördinerende en bemiddelende rol van ESMA vóór nationale aanmerkingen en grandfatheringregels voor benchmarkbeheerders die al een vergunning hebben gekregen van of geregistreerd zijn bij een nationale bevoegde autoriteit.

- **Evenredigheid**

Dit voorstel introduceert een beter gestroomlijnde en evenwichtigere benadering voor het reguleren van benchmarks. Het blijft beperkt tot de wijzigingen die noodzakelijk zijn om tot een raamwerk te komen dat werkt voor EU-marktdeelnemers. Het gaat niet verder dan strikt

noodzakelijk is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken. Het is verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel, doordat het rekening houdt met het juiste evenwicht tussen het behoud van de financiële stabiliteit en de integriteit van Europese markten en de kostenefficiëntie van de maatregel.

Met de voorgestelde wijzigingen in de regelgeving zal de rechtsonzekerheid voor ondertoezichtstaande EU-entiteiten verminderen en kunnen zij gebruikmaken van het ruimst mogelijke scala van EU- en niet-EU-benchmarks. Voorts is er een duidelijke bevoegdheidsverdeling tussen betrokken nationale autoriteiten, ESMA en de Commissie wat betreft het als cruciaal of significant aanmerken van een benchmark. Het voorstel bakent ook duidelijk de juridische gevolgen af voor de beheerders van benchmarks van het feit dat een van hun benchmarks als cruciaal of significant zijn aangemerkt.

In vergelijking met de bestaande BMR vergroot dit voorstel ook de rechtszekerheid wat betreft de wettelijke status van benchmarks die als significant zijn aangemerkt: de aanmerkende entiteiten (bevoegde autoriteiten) hebben een opdracht om de wettelijke status van een aangemerkte benchmark duidelijk te communiceren. Bovendien zullen deze beslissingen ook gemakkelijk beschikbaar zijn op het ESAP en in het door ESMA bijgehouden register.

- **Keuze van het instrument**

Dit voorstel voert wijzigingen door in de bestaande verordening die artikel 114 VWEU als rechtsgrondslag heeft, en moet dus ook een verordening zijn.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

In deze gerichte herziening gaat het er in hoofdzaak om dat:

- ervoor gezorgd wordt dat EU-benchmarkgebruikers kunnen gebruikmaken van het ruimst mogelijke scala EU- en niet-EU-benchmarks en concurrerend kunnen blijven op de internationale kapitaalmarkten;
- de regeldruk wordt verminderd voor EU-benchmarkbeheerders die een beperkte economische impact hebben, terwijl toch adequaat toezicht gehandhaafd blijft voor cruciale en significante benchmarks, EU-CTB's en EU-PAB's.

De diensten van de Commissie hebben ook rechtstreeks gegevens bij marktdeelnemers verzameld en hebben bijeenkomsten gehouden met stakeholders over hun huidige situatie, hun punten van zorg en hun ideeën over hoe de BMR, en met name het hoofdstuk over derde landen, kan worden verbeterd en hervormd. Ook is voor vier weken een Call for Evidence opengesteld en zijn marktdeelnemers naar hun standpunten gevraagd.

- **Raadpleging van de lidstaten**

De diensten van de Commissie hebben deskundigen van de lidstaten geraadpleegd over de vraag hoe de Europese benchmarkverordening er in de toekomst moet uitzien. Dat gebeurde op de bijeenkomsten van de deskundigengroep van het Europees Comité voor het effectenbedrijf van, respectievelijk, 22 juni 2023 en 21 september 2023.

De meeste lidstaten waren het ermee eens dat alleen significante benchmarks onder de verordening moesten vallen en dat benchmarks die een gebruiksdrempel van 50 miljard EUR overschrijden automatisch onder de verordening moeten vallen. Tegelijk pleitte een aantal lidstaten voor de noodzaak van nationale discretionaire bevoegdheid om indices als significant aan te merken, zelfs al wordt de betrokken benchmark in hoofdzaak in één lidstaat gebruikt of indien het gebruik de overeengekomen drempels voor aanmerking als relevant voor de EU onderschrijft. In een daaropvolgend overleg over de krijtlijnen van een nationale aanmerkingsregeling gaven de meeste lidstaten aan dat zij zouden overwegen om een beperkt aantal benchmarks aan te merken, in hoofdzaak benchmarks aangeboden door in hun lidstaat gevestigde beheerders.

De meeste lidstaten achten het passend om de aanmerkingsdrempel of -criteria op dezelfde wijze toe te passen voor zowel binnen als buiten de EU beheerde benchmarks.

Ongeacht de benadering die wordt gekozen voor het vaststellen van de drempel om een benchmark als significant aan te merken, gaven de meeste lidstaten die zich over dit thema hebben uitgelaten, aan dat zij grondstoffenbenchmarks die door prijsnoteringsbureaus worden aangeboden, binnen het toepassingsgebied van de BMR willen houden en de voorschriften uit bijlage II bij de BMR op deze categorie benchmarks willen blijven toepassen.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft van 20 mei tot en met 12 augustus 2022 een gerichte consultatie gehouden over de regeling die van toepassing is op het gebruik van in een derde land beheerde benchmarks. Op deze onlinevragenlijst kwamen 64 antwoorden binnen. Een nader overzicht van de ontvangen antwoorden is te vinden in het verslag van de Commissie over het gebruik van benchmarks uit derde landen in de EU (²⁷).

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Deze voorstellen zijn tot stand gekomen na een interne doorlichting van bestaande verslaggevingsverplichtingen en berusten op de ervaring die is opgedaan met de uitvoering van de desbetreffende wetgeving. Het gaat om een stap in het proces van permanente toetsing van verslaggevingsvereisten die voortvloeien uit EU-wetgeving. De doorlichting van dergelijke lasten en van de gevolgen ervan voor stakeholders loopt na deze stap dus gewoon door.

- **Effectbeoordeling**

Voor dit voorstel is geen effectbeoordeling uitgevoerd om de volgende redenen:

- Het voorstel beantwoordt aan twee specifieke beleidsdoelstellingen die in ruime mate een voorafname zijn op de in dit voorstel gepresenteerde beleidsoptie.
- Dit voorstel bestaat in een gerichte herkalibrering van het toepassingsgebied van de BMR en de versterking van evenredigheidskenmerken; het doet geen afbreuk aan de inhoudelijke voorschriften of de toezichtvormen. Weliswaar behoudt het voorstel het onderscheid tussen niet-significante en andere benchmarks – in lijn met wat vandaag al bestaat in de BMR – maar het stemt het reguleringskader toch nauwer af op benchmarkregulering in andere jurisdicties, die doorgaans is gebaseerd op het aanmerken van de indices met de grootste economische impact.

---

²⁷ COM(2023) 455 final.

- Voorts is dit voorstel onderbouwd door een effectbeoordeling die in 2020 is uitgevoerd ⁽²⁸⁾ en een verslag dat de Commissie in 2023 bij de medewetgevers heeft ingediend ⁽²⁹⁾, met inbegrip van twee publieke consultaties ⁽³⁰⁾. Het voornemen om met dit initiatief voort te gaan zonder een effectbeoordeling, is aangekondigd in een Call for Evidence die van 1 maart tot en met 29 maart 2023 open stond ⁽³¹⁾.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit is een Refit-voorstel, dat is gericht op het vereenvoudigen van wetgeving en het verminderen van de lasten voor stakeholders. Dit wetgevingsvoorstel moet kostenbesparingen opleveren voor benchmarkaanbieders in de EU die geen significante benchmarks aanbieden, alsmede voor alle Europese benchmarkgebruikers.

Ook al was het niet mogelijk om nauwkeurige schattingen te maken ⁽³²⁾, toch zou dit voorstel kostenbesparingen moeten opleveren voor benchmarkbeheerders, benchmarkgebruikers en nationale bevoegde autoriteiten die met het toezicht op benchmarkbeheerders belast zijn.

- Benchmarkbeheerders zullen hoe dan ook kunnen besparen op compliancekosten, en met name op kosten die moeten worden gemaakt voor verslaggevingsverplichtingen. Beheerders die alleen niet-significante benchmarks aanbieden, zullen besparen op de compliancekosten die zij moeten maken voor hun organisatorische opzet en om ervoor te zorgen dat zij bij het aanbieden van benchmarks voldoen aan de gedetailleerde vereisten van de BMR die verder gaan dan hetgeen in de IOSCO Principles is bepaald ⁽³³⁾. Daarnaast zullen zij ook op jaarlijkse toezichtvergoedingen kunnen besparen ⁽³⁴⁾. Nieuwkomers zullen daarnaast kunnen besparen op de initiële registratievergoeding. Voor beheerders die benchmarks aanbieden die significant, cruciaal of EU-CTB's of EU-PAB's zijn, lijken kostenbesparingen weinig waarschijnlijk. Niettemin kunnen ook deze beheerders besparingen behalen voor zover zij ook niet-significante benchmarks aanbieden.
- Benchmarkgebruikers zouden moeten kunnen profiteren van de toegenomen beschikbaarheid van EU- en niet-EU-benchmarks, van een reguleringskader dat,

---

²⁸ SWD(2020) 147 final.

²⁹ COM(2023) 455 final.

³⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12016-Report-pursuant-to-Article-54-of-the-Benchmark-Regulation/public-consultation_nl en https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_en

³¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13762-Benchmarkverordening-herziening-van-het-toepassingsgebied-en-de-regeling-voor-benchmarks-van-buiten-de-EU_nl

³² De gerichte consultatie die in de zomer van 2022 liep, bevatte vragen over kosten, maar leverde slechts anekdotische informatie op.

³³ Volgens de schatting van een grote benchmarkbeheerder zouden de all-in opzetkosten als benchmarkbeheerders met een EU-vergunning 2 tot 3 miljoen EUR bedragen, met doorlopende jaarlijkse toezichtkosten tussen 1,5 en 2 miljoen EUR.

³⁴ Deze vergoedingen kunnen sterk uiteenlopen – van vaste jaarlijkse vergoedingen van een paar honderd euro die bepaalde nationale autoriteiten vragen, tot vergoedingen die gebaseerd zijn op de tijd die daadwerkelijk aan het toezicht wordt besteed.

dankzij de rationalisering van reguleringsvoorwaarden, meer open staat voor innovatie, en van toegenomen concurrentie op de markt voor benchmarks. Vanzelfsprekend kan de blijvende beschikbaarheid van niet-EU-benchmarks een belangrijke kostenbesparing zijn. Volgens een raming van een belangrijke kredietinstelling bedragen de inkomsten uit diensten waarvoor van niet-EU-benchmarks wordt gebruikgemaakt, tussen 100 en 150 miljoen EUR. Deze inkomsten zouden in gevaar komen indien sommige of alle niet-EU-benchmarks niet meer beschikbaar zouden zijn voor gebruik in de EU.

- Bevoegde autoriteiten in de EU zullen een aanzienlijke daling zien van het aantal benchmarks en het aantal benchmarkbeheerders dat onder hun toezicht staat. Ook al mag niet worden aangenomen dat de besparingen lineair zullen verlopen met het kleiner worden van de groep ondertoezichtstaande beheerders – de beheerders die onder toezicht zullen blijven staan, zullen immers verantwoordelijk zijn voor benchmarks met een grotere economische impact – zou er toch een aanzienlijke kostenvermindering moeten zijn en ook een kans om de toezichtcapaciteit vooral in te zetten voor cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-CTB's en EU-PAB's.

- **Grondrechten**

Het voorstel handhaaft de grondrechten en de in het EU-Handvest van de grondrechten erkende beginselen, en met name de vrijheid van ondernemerschap (artikel 16). Doel van dit initiatief is ervoor te zorgen dat EU-benchmarkgebruikers kunnen gebruikmaken van het ruimst mogelijke scala EU- en niet-EU-benchmarks en dat voor EU-benchmarkgebruikers een marktomgeving tot stand wordt gebracht die kan concurreren met hun tegenhangers buiten de EU. Dit initiatief zal dus helpen het recht om vrij te ondernemen te verbeteren. De voorgestelde wijzigingen van de BMR zouden geen negatieve impact mogen hebben op de consumentenbescherming aangezien met deze herziening cruciale en significante benchmarks die het meest gebruikt worden en het meest relevant zijn voor consumenten en beleggersbescherming, onder de verordening zullen blijven vallen.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit initiatief zal naar verwachting geen noemenswaardige gevolgen voor de EU-begroting hebben. Uit de eerste aanmerkingen blijkt dat het aantal benchmarks en benchmarkbeheerders dat onder toezicht van ESMA staat, zou verminderen of, afhankelijk van de uitoefening van de aanmerkingsbevoegdheden, constant zou blijven. Dit zou betekenen dat ESMA, afhankelijk van de uitoefening van de aanmerkingsbevoegdheden, minder medewerkers zou nodig hebben voor haar directe toezicht op benchmarkbeheerders.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Vijf jaar na de tenuitvoerlegging van de maatregel staat een evaluatie gepland overeenkomstig de richtsnoeren voor betere regelgeving van de Commissie. Doel van de evaluatie zal onder meer zijn om na te gaan hoe effectief en efficiënt de maatregel qua verwezenlijking van de beleidsdoelstellingen is geweest, en te beslissen of nieuwe maatregelen of wijzigingen noodzakelijk zijn.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Artikel 1 – Wijzigingen van de benchmarkverordening

In artikel 2, lid 1, BMR wordt het toepassingsgebied van de verordening bepaald. Het voorstel wijzigt artikel 1, lid 1, om de nieuwe benadering tot uiting te brengen en voegt een nieuw lid 1 bis toe. Het definieert ook de soorten benchmarks waarop specifieke titels van Verordening (EU) 2016/1011 van toepassing zijn. Dit zijn: cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-PAB's en EU-CTB's. Beheerders van benchmarks die overeenkomstig artikel 20, lid 1, BMR niet als cruciaal gelden, vallen binnen het toepassingsgebied zodra zij een of meer benchmarks aanbieden die overeenkomstig het nieuwe artikel 24 als significant zijn aangemerkt. Niet-significante benchmarks hoeven dus niet langer de voorwaarden toe te passen van de titels II (Integriteit en betrouwbaarheid van benchmarks), III (Vereisten inzake verschillende soorten benchmarks), IV (Transparantie en consumentenbescherming) en VI (Vergunningverlening aan, registratie van en toezicht op beheerders) (nieuw artikel 2, lid 3).

In artikel 3, lid 1, punt 26), wordt de definitie van wat een significante benchmark is gewijzigd.

Om de integriteit van het label veilig te stellen en te voorzien in effectief toezicht, blijven de beheerders van EU-PAB's en EU-CTB's onder de BMR vallen, ongeacht hun significantie, op voorwaarde dat zij een vergunning of registratie in de EU verkrijgen.

In lijn met dit aangepaste toepassingsbereik zijn bijzondere regels voor de “negatieve aanmerking” van valutabenchmarks en niet-significante benchmarks overbodig geworden en kunnen deze worden ingetrokken.

EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks

In artikel 19 bis wordt een nieuw lid 4 toegevoegd om de integriteit van het label veilig te stellen en te voorzien in effectief toezicht. De beheerders van EU-PAB's en EU-CTB's blijven onder de BMR vallen, ongeacht hun significantie, op voorwaarde dat zij een vergunning of registratie in de EU verkrijgen.

Significante benchmarks

Wijzigingen van artikel 24 vormen de kern van dit voorstel. Het eerste lid van dit artikel regelt hoe wordt bepaald of een benchmark significant is, op basis van een eenvoudige numerieke drempel: of deze benchmarks als een referentie worden gebruikt voor activa waarvan de cumulatieve waarde meer dan 50 miljard EUR bedraagt.

Artikel 24, lid 2, legt de verplichting vast – voor alle beheerders van benchmarks die door ondertoezichtstaande entiteiten in de EU worden gebruikt – om de Commissie kennis te geven wanneer een of meer van de door hen beheerde benchmarks een gebruiksdrempel van 50 miljard EUR overschrijdt. Deze verplichting geldt voor een beheerder gevestigd in de Unie en voor een in een derde land gevestigde beheerder. In lijn met artikel 2, lid 1, BMR moet de gebruiksdrempel worden berekend op basis van het gebruik van een benchmark binnen de EU.

Nadat de kennisgeving is ontvangen, worden die benchmarks als significant beschouwd en moeten zij voldoen aan de voorwaarden die op significante benchmarks van toepassing zijn (artikel 24 bis, lid 1).

Overeenkomstig artikel 24 mag een nationale bevoegde autoriteit ook een besluit nemen waarin zij verklaart dat een benchmark, waarvan het gebruik binnen de EU niet meer dan 50

miljard EUR bedraagt, ten aanzien van haar lidstaat voldoet aan de kwalitatieve voorwaarden voor significantie van artikel 24, lid 1, punt b), (“aanmerking door een nationale bevoegde autoriteit”). Dergelijke aanmerkingen moeten beperkt blijven en moeten worden onderbouwd in een met redenen omkleed besluit van de bevoegde autoriteit waarin duidelijk de redenen worden uiteengezet waarom een benchmark in die lidstaat significant is in de zin van punt b).

De bevoegde autoriteiten moeten aanmerkingsbesluiten publiceren en ESMA moet alle door hen genomen aanmerkingsbesluiten samenbrengen. Zo kunnen gebruikers gemakkelijk de aanmerkingsstatus nagaan van benchmarks die zij voornemens zijn te gebruiken. Ondertoezichtstaande entiteiten zijn verplicht om deze bronnen op regelmatige basis te controleren om de aanmerkingsstatus na te gaan van benchmarks die zij voornemens zijn te gebruiken.

Een parallel stelsel om niet-EU-benchmarks als significant aan te merken aan de hand van kwalitatieve criteria, wordt vastgesteld in artikel 24, lid 6. De verantwoordelijkheid ligt in dit geval bij ESMA, die handelt op verzoek van een of meer bevoegde autoriteiten. De kwalitatieve criteria zijn vergelijkbaar met die voor het aanwijzen van EU-benchmarkgebruikers, evenals de maatregelen die de transparantie van aanmerkingen moeten borgen.

Artikel 2 bepaalt dat de inwerkingtreding plaatsvindt op de twintigste dag na die van de bekendmaking. Toepassing van deze handeling wordt uitgesteld tot en met 1 januari 2026.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1011 wat betreft het toepassingsgebied van de voorschriften voor benchmarks, het gebruik in de Unie van benchmarks aangeboden door een in derde land gevestigde beheerder, en bepaalde verslaggevingsverplichtingen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank³⁵,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³⁶,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure³⁷,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verslaggevingsvereisten zijn van essentieel belang voor een goede monitoring en correcte handhaving van wetgeving. Het is echter van belang om deze vereisten te stroomlijnen om ervoor te zorgen dat deze beantwoorden aan het beoogde doel, en om de regeldruk te beperken.
- (2) Op grond van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad³⁸ moeten alle beheerders van benchmarks, ongeacht de systeemrelevantie van die benchmarks of het bedrag aan financiële instrumenten of overeenkomsten die deze benchmarks als referentiepercentages of prestatiebenchmarks gebruiken, voldoen aan diverse zeer gedetailleerde vereisten, daaronder begrepen vereisten wat betreft hun organisatie, de governance en belangenconflicten, toezichtfuncties, inputgegevens, gedragscodes, melding van inbreuken en openbaarmakingen inzake methodologie en benchmarkverklaringen. Die zeer gedetailleerde voorschriften hebben voor beheerders van kleinere benchmarks in de Unie een onevenredige regeldruk gecreëerd gezien vanuit de doelstellingen van Verordening (EU) 2016/1011, nl. de financiële stabiliteit veilig stellen en negatieve economische gevolgen vermijden die uit de

---

³⁵ PB C , , blz. .

³⁶ PB C , , blz. .

³⁷ PB C , , blz. .

³⁸ Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).

onbetrouwbaarheid van benchmarks voortkomen. Daarom moet die regeldruk worden verminderd door de klemtoon te leggen op de benchmarks met de grootste economische relevantie voor de Uniemarkt, d.w.z. significante en cruciale benchmarks, en op de benchmarks die bijdragen aan het bevorderen van essentieel Uniebeleid, d.w.z. EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks. Om die reden moet het toepassingsgebied van de titels II, III, IV en VI van Verordening (EU) 2016/1011 worden beperkt tot die specifieke benchmarks.

- (3) Op grond van artikel 18 bis van Verordening (EU) 2016/1011 kan de Commissie bepaalde benchmarks voor contante wisselkoersen (spotkoersen) vrijstellen van het toepassingsgebied van die verordening zodat deze voor gebruik in de Unie beschikbaar blijven. Gezien de noodzaak van een herziene en engere focus van Verordening (EU) 2016/1011 op cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks, is er niet langer behoefte aan de specifieke vrijstellingsregeling voor benchmarks voor contante wisselkoersen.
- (4) Overeenkomstig artikel 19 quinquies van Verordening (EU) 2016/1011 moeten beheerders van significante benchmarks ernaar streven uiterlijk 1 januari 2022 een EU-klimaattransitiebenchmark of een op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark aan te bieden. Aangezien deze datum is verstreken, dient deze bepaling te worden geschrapt.
- (5) De criteria om te beoordelen of een benchmark een significante benchmark is, zijn momenteel vastgesteld in artikel 24 van Verordening (EU) 2016/1011. Benchmarks zullen als significant worden beschouwd, onder meer wanneer zij voldoen aan de drempel die is bepaald in artikel 24, lid 1, punt a), van die verordening.
- (6) Benchmarkbeheerders zijn het beste in staat om het gebruik in de Unie van de benchmarks die zij aanbieden, te monitoren. Daarom moeten zij de betrokken bevoegde autoriteit of de Europese Autoriteit voor effecten en markten (“ESMA”), afhankelijk van waar de beheerder is gevestigd, kennisgeven van het feit dat het geaggregeerde gebruik van een van hun benchmarks de drempel van artikel 24, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2016/1011 heeft overschreden. Om benchmarkbeheerders voldoende tijd te geven om zich aan te passen aan de verplichtingen die voor significante benchmarks gelden, moeten die verplichtingen voor hen pas zestig werkdagen na het indienen van die kennisgeving gelden. Daarnaast moeten benchmarkbeheerders de betrokken bevoegde autoriteiten of ESMA, op hun verzoek, alle informatie verschaffen die noodzakelijk is om het geaggregeerde gebruik van die benchmarks in de Unie te beoordelen. Wanneer een benchmarkbeheerder nalaat of weigert kennis te geven van het feit dat het gebruik van een van zijn benchmarks de drempel van artikel 24, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2016/1011 heeft overschreden, en wanneer bevoegde autoriteiten over duidelijke en aantoonbare gronden beschikken om te oordelen dat de drempel is overschreden, moeten de betrokken bevoegde autoriteiten of ESMA, naargelang het geval, de mogelijkheid hebben te verklaren dat de drempel is overschreden, nadat zij de beheerder eerst in de gelegenheid hebben gesteld te worden gehoord. Die verklaring moet voor de benchmarkbeheerder dezelfde verplichtingen met zich brengen als een kennisgeving door de benchmarkbeheerder. Een en ander laat voor ESMA of bevoegde autoriteiten de mogelijkheid onverlet om bestuurlijke sancties op te leggen aan de beheerders die geen kennis geven van het feit dat een van hun benchmarks de toepasselijke drempel heeft overschreden.

- (7) Markten, prijzen en de regelgevingsomgeving evolueren metertijd. Om met deze evoluties rekening te houden, moet de Commissie worden gemachtigd tot het verder uitwerken van de methodologie die beheerders en bevoegde autoriteiten gebruiken om de totale waarde te berekenen van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die aan een benchmark refereren.
- (8) In uitzonderlijke omstandigheden echter kunnen er benchmarks zijn met een geaggregeerd gebruik dat de drempel van artikel 24, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2016/1011 onderschrijdt, maar die door de specifieke situatie op de markt van een lidstaat, niettemin voor die lidstaat van zodanig belang zijn dat een gebrek aan betrouwbaarheid een impact zou hebben die vergelijkbaar is met die van een benchmark waarvan het gebruik die drempel overschrijdt. Om die reden moet de bevoegde autoriteit van die lidstaat de mogelijkheid hebben om dit soort benchmark, wanneer deze wordt aangeboden door een EU-beheerder, op basis van een reeks kwalitatieve criteria als significant aan te merken. Voor benchmarks die door een niet-EU-beheerder worden aangeboden, moet het ESMA zijn die, op verzoek van een of meer bevoegde autoriteiten, dit soort benchmark aanmerkt als een significante benchmark.
- (9) Om de consistentie en coördinatie van nationale aanmerkingen van benchmarks als significante benchmarks te borgen, moeten bevoegde autoriteiten die voornemens zijn een benchmark als significant aan te merken, ESMA te raadplegen. Om dezelfde reden moet een bevoegde autoriteit van een lidstaat die voornemens is om een door een in een andere lidstaat gevestigde beheerder aangeboden benchmark als significant aan te merken, ook met de bevoegde autoriteit van die andere lidstaat overleggen. Wanneer bevoegde autoriteiten het niet eens geraken over de vraag wie van hen een benchmark moet aanmerken en daarop toezicht moet houden, moet ESMA dat meningsverschil beslechten overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad³⁹.
- (10) Om het recht te worden gehoord in acht te nemen, moet een bevoegde autoriteit of ESMA, voordat zij een benchmark als significant aanmerken, de beheerder van die benchmark de gelegenheid geven alle voor die aanmerking dienstige informatie te verschaffen.
- (11) Wil de aanmerking van een significante benchmark zo transparant mogelijk zijn, dan moeten bevoegde autoriteiten of ESMA een aanmerkingsbesluit nemen dat de redenen geeft waarom die benchmark als significant wordt beschouwd. Bevoegde autoriteiten moeten het aanmerkingsbesluit op hun website bekendmaken en moeten ESMA van dat besluit kennisgeven. Om dezelfde redenen moet ESMA, wanneer zij een benchmark op verzoek van een bevoegde autoriteit als significant aanmerkt, het aanmerkingsbesluit op haar website bekendmaken en de verzoekende bevoegde autoriteit daarvan kennisgeven.
- (12) EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks zijn specifieke categorieën benchmarks die worden gekenmerkt door hun inachtneming van voorschriften inzake hun methodologie en de openbaarmakingen die de beheerder ervan moet doen. Om die reden, en om beweringen te voorkomen die

---

³⁹ Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84).

gebruikers kunnen laten denken dat die benchmarks voldoen aan de normen die aan die labels verbonden zijn, moeten die benchmarks onderworpen worden aan verplichte registratie of vergunningverlening, naargelang het geval, en aan toezicht.

- (13) Om de tijdige aanvang van het toezicht op significante benchmarks te verzekeren, moeten beheerders van benchmarks die significant zijn geworden omdat zij de toepasselijke kwantitatieve drempel hebben bereikt of als dusdanig zijn aangemerkt, binnen zestig werkdagen een vergunning of registratie aanvragen of, in het geval van benchmarks aangeboden door een in een derde land gevestigde beheerder, bekrachtiging of erkenning.
- (14) Om de risico's te mitigeren die verbonden zijn aan het gebruik van benchmarks die potentieel niet veilig zijn voor gebruik in de Unie, en om potentiële gebruikers te waarschuwen, moet het voor bevoegde autoriteiten en ESMA mogelijk zijn een waarschuwing te doen uitgaan in de vorm van een openbare kennisgeving dat de beheerder van een significante benchmark niet voldoet aan de toepasselijke voorwaarden, en met name wat betreft de inachtneming van de verplichting voor de benchmarkbeheerder tot het aanvragen van een vergunning, registratie, bekrachtiging of erkenning, naargelang het geval. Nadat dit soort waarschuwing is uitgegaan, mag het voor ondertoezichtstaande entiteiten niet langer mogelijk zijn om nieuwe referenties aan die benchmarks of combinaties van benchmarks toe te voegen. Evenmin mag het, om de risico's te voorkomen die verbonden zijn aan het gebruik van benchmarks die beweren zich te houden aan de EU-klimaattransitie-labels en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-labels zonder dat zij aan afdoende toezicht onderworpen zijn, voor ondertoezichtstaande entiteiten niet mogelijk zijn nieuwe referenties aan een EU-klimaattransitiebenchmark of een op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark, of een combinatie van die benchmarks, in de Unie toe te voegen wanneer de beheerder van die benchmarks niet is opgenomen in het ESMA-register van beheerders en benchmarks.
- (15) Om potentieel buitensporige marktverstoringen na het verbod op het gebruik van een benchmarks te vermijden, moeten bevoegde autoriteiten of ESMA de mogelijkheid hebben om het verdere gebruik van dit soort benchmarks tijdelijk toe te staan. Om een voldoende mate van transparantie en bescherming te garanderen ten aanzien van eindbeleggers, moeten gebruikers van de benchmarks die voorwerp zijn van een waarschuwing in de vorm van een openbare kennisgeving, binnen zes maanden na de bekendmaking van die openbare kennisgeving een geschikt alternatief vermelden ter vervanging van die benchmarks, of anders ervoor zorgen dat cliënten afdoende geïnformeerd zijn over het ontbreken van een alternatieve benchmark.
- (16) Op grond van artikel 32 van Verordening (EU) 2016/1011 dient erkenning van in een derde land gevestigde benchmarkbeheerders als een tijdelijk middel voor toegang tot de Uniemarkt in afwachting van de vaststelling van een gelijkwaardigheidsbesluit door de Commissie. Gezien echter het zeer beperkte aantal benchmarks uit derde landen dat onder gelijkwaardigheidsbesluiten valt, moet die erkenning voor dit soort benchmarkbeheerders een permanent middel voor toegang tot de Uniemarkt worden.
- (17) Benchmarks die onder een gelijkwaardigheidsbesluit vallen, worden geacht op gelijkwaardige wijze te worden gereguleerd en onder toezicht te staan als Uniebenchmarks. De verplichting om bekrachtiging of erkenning aan te vragen, moet derhalve niet gelden voor in een derde land gevestigde beheerders van significante benchmarks die onder een gelijkwaardigheidsbesluit vallen.

- (18) Omwille van de transparantie en om rechtszekerheid te garanderen, moeten bevoegde autoriteiten die een benchmark als significant aanmerken, de potentiële gebruiksrestricties vermelden die optreden wanneer de beheerder van dit soort benchmark geen vergunning of registratie krijgt of niet aan de bekrachtigings- of erkenningsvoorwaarden voldoet, naargelang het geval.
- (19) Om de risico's te mitigeren die verbonden zijn aan het gebruik van significante benchmarks waarop onvoldoende toezicht wordt gehouden, moet, wanneer de beheerder van een benchmark die significant wordt, binnen de voorgeschreven termijn geen vergunning, registratie, erkenning of bekrachtiging aanvraagt of wanneer geen vergunning, registratie, erkenning of bekrachtiging aan die benchmarkbeheerders kan worden afgegeven, of wanneer een beheerder zijn vergunning, registratie, bekrachtiging of erkenning wordt ontnomen, de bevoegde autoriteit of ESMA, naargelang het geval, een openbare kennisgeving doen dat de door die beheerder aangeboden significante benchmarks niet geschikt zijn voor gebruik in de Unie.
- (20) Benchmarkgebruikers vertrouwen op transparantie over de wettelijke status van benchmarks die zij gebruiken of voornemens zijn te gebruiken. Om die reden moet ESMA in het register van beheerders en benchmarks de benchmarks opnemen die onderworpen zijn de meest gedetailleerde voorwaarden van Verordening (EU) 2016/1011, hetzij omdat het gebruik ervan in de Unie de voor significante benchmarks vastgestelde drempel overschrijdt, hetzij omdat zij door een nationale toezichthouder of ESMA als significant zijn aangemerkt, hetzij omdat zij cruciale benchmarks zijn. Om diezelfde reden moet ESMA in dat register ook de EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks opnemen die worden aangeboden door beheerders met een vergunning of registratie. Ten slotte moet ESMA in het register ook de benchmarks opnemen waarvoor een bevoegde autoriteit of ESMA een openbare kennisgeving heeft gedaan die het verdere gebruik van die benchmark verbiedt. Om de lasten voor gebruikers verder te verminderen, moet al die informatie ook gemakkelijk beschikbaar worden gesteld via het Europees centraal toegangspunt (ESAP).
- (21) Om voor een naadloze overgang te zorgen naar de voorschriften die op grond van deze verordening worden ingevoerd en om te vermijden dat beheerders meer dan eenmaal een registratie- of vergunningverleningsprocedure moeten doorlopen, moeten bevoegde autoriteiten en ESMA voorzien in minder omslachtige aanvraagprocedures voor beheerders die al over een vergunning, registratie, bekrachtiging of erkenning beschikken en die een aanvraag indienen voor een nieuwe vergunning, registratie, bekrachtiging of erkenning binnen twee jaar vanaf de datum van toepassing van deze wijzigingsverordening.
- (22) Om bevoegde autoriteiten en ESMA de nodige tijd te gunnen om informatie te verzamelen over potentiële significante benchmarks en om bestaande infrastructuur aan te passen aan het op grond van deze wijzigingsverordening voorgestelde nieuwe raamwerk, moet de toepassingsdatum van deze verordening worden uitgesteld.
- (23) Verordening (EU) 2016/1011 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,
HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 2016/1011

Verordening (EU) nr. 2016/1011 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
  - (a) het volgende lid 1 bis wordt ingevoegd:

“1 bis. De titels II, III, IV en VI zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van cruciale benchmarks, significante benchmarks, EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks.”;
  - (b) in lid 2 worden de punten g) en e) geschrapt.
- (2) In artikel 3 wordt lid 1 als volgt gewijzigd:
  - (a) punt 22 bis wordt geschrapt;
  - (b) punt 27 wordt geschrapt.
- (3) Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:
  - (a) in lid 5, tweede alinea, wordt de laatste zin geschrapt;
  - (b) lid 6 wordt geschrapt.
- (4) Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:
  - (a) in lid 5, eerste alinea, wordt de laatste zin geschrapt;
  - (b) lid 6 wordt geschrapt.
- (5) Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:
  - (a) in lid 3, eerste alinea, wordt de laatste zin geschrapt;
  - (b) lid 4 wordt geschrapt.
- (6) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:
  - (a) in lid 5, tweede alinea, wordt de laatste zin geschrapt;
  - (b) lid 6 wordt geschrapt.
- (7) In Titel III wordt de titel van Hoofdstuk 2 vervangen door:

“Rentebenchmarks”.
- (8) Artikel 18 bis wordt geschrapt.
- (9) Aan artikel 19 bis wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

“4. Beheerders zonder vergunning of registratie krachtens artikel 34 mogen:

  - a) geen EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks aanbieden;
  - b) in de naam van de benchmarks die zij voor gebruik in de Unie beschikbaar stellen of in de juridische of marketingdocumentatie voor die benchmarks, niet aangeven of suggereren dat de benchmarks die zij beschikbaar stellen, de voorwaarden in acht nemen die van toepassing zijn op het aanbieden van EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks.”.
- (10) Artikel 19 quinquies wordt geschrapt.
- (11) Artikel 24 wordt vervangen door:

“Artikel 24

Significante benchmarks

1. Een benchmark die geen cruciale benchmark is, is significant wanneer aan een van deze beide voorwaarden is voldaan:
  - a) de benchmark wordt in de Unie binnen een combinatie van benchmarks direct of indirect als referentie gebruikt voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor het meten van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale gemiddelde waarde van ten minste 50 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing, over een periode van zes maanden, of
  - b) de benchmark is als significant aangemerkt overeenkomstig de in de leden 3, 4 en 5 vastgestelde procedure of de in lid 6 vastgestelde procedure.

2. Een beheerder geeft de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van vestiging of, indien hij in een derde land is gevestigd, ESMA onmiddellijk kennis wanneer een of meer van de benchmarks van die beheerder de in lid 1, punt a), genoemde drempel overschrijdt. Na ontvangst van die kennisgeving maakt de bevoegde autoriteit of ESMA, naargelang het geval, een verklaring bekend op haar website, waarin wordt verklaard dat die benchmark significant is.

Een beheerder verschaft, op verzoek, de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van vestiging of, indien hij in een derde land is gevestigd, ESMA informatie over de vraag of de in lid 1, punt a), genoemde drempel daadwerkelijk is overschreden.

Wanneer een bevoegde autoriteit of, in het geval van een in derde land gevestigde beheerder, ESMA duidelijke en aantoonbare gronden heeft om te oordelen dat een benchmark de in lid 1, punt a), genoemde drempel overschrijdt, kan zij een kennisgeving doen waarin dat feit wordt vermeld. Die kennisgeving brengt voor de benchmarkbeheerder dezelfde verplichtingen met zich als een in lid 2 bedoelde kennisgeving. Ten minste tien werkdagen vóór de publicatie van die kennisgeving stelt de bevoegde autoriteit of ESMA de beheerder van de betrokken benchmark in kennis van haar bevindingen, en nodigt zij die beheerder uit eventuele opmerkingen te maken.

3. Een bevoegde autoriteit kan, na raadpleging van ESMA overeenkomstig lid 4 en rekening houdende met het advies van ESMA, een benchmark die door een in de Unie gevestigde beheerder wordt aangeboden en die niet aan de voorwaarde uit lid 1, punt a), voldoet, als significant aanmerken wanneer die benchmark aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) voor de benchmark zijn er weinig of geen passende marktgestuurde substituten;

- b) indien de benchmark niet langer wordt aangeboden of indien deze wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet langer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens, zou dit significante en negatieve gevolgen hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in de lidstaat van die autoriteit;

- c) de benchmark is niet door een bevoegde autoriteit van een andere lidstaat aangewezen.

Wanneer een bevoegde autoriteit tot de conclusie komt dat een benchmark aan de in de eerste alinea bepaalde criteria voldoet, stelt de bevoegde autoriteit een

ontwerpbesluit op om de benchmark als significant aan te merken en geeft zij de betrokken beheerder en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van de beheerder kennis van het ontwerpbesluit. De betrokken bevoegde autoriteit raadpleegt ook ESMA over het ontwerpbesluit.

De betrokken beheerders en de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van de beheerder hebben vanaf de datum van de kennisgeving van het ontwerpbesluit van de aanmerkende bevoegde autoriteit vijftien werkdagen de tijd om schriftelijk opmerkingen te maken. De betrokken aanmerkende bevoegde autoriteit stelt ESMA in kennis van de ontvangen opmerkingen en houdt terdege rekening met die opmerkingen voordat zij een eindbesluit vaststelt.

De aanmerkende bevoegde autoriteit geeft ESMA kennis van haar besluit en maakt het besluit, samen met de redenen waarom dat besluit is genomen en de gevolgen van deze aanmerking, onverwijld op haar website bekend.

4. Wanneer ESMA door een bevoegde autoriteit wordt geraadpleegd over de voorgenomen aanmerking van een benchmark als significant overeenkomstig lid 3, eerste alinea, brengt zij binnen drie maanden een advies uit dat rekening houdt met de volgende factoren, in het licht van de specifieke kenmerken van de betrokken benchmark:

- a) de vraag of de raadplegende bevoegde autoriteit haar beoordeling dat de in lid 3, eerste alinea, genoemde voorwaarden vervuld zijn, voldoende heeft onderbouwd;

- b) de vraag of er, indien de benchmark niet langer wordt aangeboden of indien deze wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet langer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of die onbetrouwbaar zijn, significante en negatieve gevolgen zouden zijn voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in andere lidstaten dan de lidstaat van de raadplegende bevoegde autoriteit.

Voor de toepassing van punt b) houdt ESMA, in voorkomend geval, afdoende rekening met de informatie die de raadplegende autoriteit overeenkomstig lid 3, derde alinea, heeft verschaft.

5. Wanneer ESMA tot de bevinding komt dat een benchmark in meer dan één lidstaat aan de voorwaarden van lid 3, eerste alinea, punten a) tot en met c), voldoet, stelt zij de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten daarvan in kennis. Zij komen overeen wie van hen de betrokken benchmark als significante benchmark aanmerkt.

Wanneer bevoegde autoriteiten het niet eens geraken over de in de eerste lid bedoelde kwestie, leggen zij de zaak aan ESMA voor, die dat meningsverschil beslecht overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

6. De ESMA kan, op verzoek van een bevoegde autoriteit, een benchmark die door een in een derde land gevestigde beheerder wordt aangeboden en die niet aan de drempel uit lid 1, punt a), voldoet, als significant aanmerken wanneer die benchmark aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) voor de benchmark zijn er weinig of geen passende marktgestuurde substituten;

b) indien de benchmark niet meer zou worden aangeboden of indien deze zou worden aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of die onbetrouwbaar zijn, zou dit significante en negatieve gevolgen hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten.

ESMA stelt, vóór het aanwijzingsbesluit en zo spoedig mogelijk, de beheerder van de benchmark in kennis van haar voornemen en nodigt die beheerder uit om ESMA binnen vijftien werkdagen een met redenen omklede verklaring te verschaffen met daarin alle informatie die relevant is voor de beoordeling wat betreft de aanmerking van de benchmark als significant.

In voorkomend geval nodigt ESMA, zo spoedig mogelijk, de bevoegde autoriteit van de jurisdictie waar de beheerder is gevestigd, uit om alle informatie te verschaffen die relevant is voor de beoordeling wat betreft de aanmerking van de benchmark.

ESMA onderbouwt haar aanmerkingsbesluit, rekening houdende met de vraag of er voldoende bewijs voorhanden is dat de voorwaarden uit de eerste alinea van dit lid zijn vervuld, in het licht van de specifieke kenmerken van de betrokken benchmark.

ESMA maakt haar met redenen omklede besluit bekend op haar website en stelt de verzoekende bevoegde autoriteit of autoriteiten onverwijld daarvan in kennis.

7. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot nadere bepaling van de berekeningsmethode die moet worden gebruikt om de in lid 1, punt a), van dit artikel genoemde drempel te bepalen in het licht van ontwikkelingen op het gebied van markt, prijzen en regelgeving.”.

- (12) Het volgende artikel 24 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 24 bis

Verplichtingen voor beheerders van significante benchmarks

- (1) Binnen zestig werkdagen na de in artikel 24, lid 2, bedoelde kennisgeving doet de beheerder van een benchmark die aan het in lid 1, punt a), van dat artikel genoemde criterium voldoet, bij de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van vestiging een aanvraag voor een vergunning of registratie. Wanneer die beheerder in een derde land is gevestigd, en behoudens wanneer de betrokken benchmark onder een overeenkomstig artikel 30 vastgesteld gelijkwaardigheidsbesluit valt, doet die beheerder binnen zestig werkdagen na de in artikel 24, lid 2, bedoelde kennisgeving een aanvraag voor een van deze beide:
  - (a) erkenning door ESMA overeenkomstig de procedure van artikel 32;
  - (b) bekrachtiging overeenkomstig de procedure van artikel 33.
- (2) Binnen zestig werkdagen na een in artikel 24, lid 3, bedoelde aanmerking doet de beheerder van de betrokken benchmark, tenzij die beheerder reeds over een vergunning of registratie beschikt, overeenkomstig artikel 34 een aanvraag voor een vergunning of registratie bij de aanmerkende bevoegde autoriteit.

- (3) Binnen zestig werkdagen na een in artikel 24, lid 6, bedoelde aanmerking, doet de beheerder van de betrokken benchmark, tenzij de betrokken benchmark onder een overeenkomstig artikel 30 vastgesteld gelijkwaardigheidsbesluit valt, een aanvraag voor een van deze beide:
  - (a) erkenning door ESMA overeenkomstig de procedure van artikel 32;
  - (b) bekrachtiging overeenkomstig de procedure van artikel 33.
- (4) ESMA of bevoegde autoriteiten maken van de hun op grond van deze verordening toevertrouwde toezicht- en sanctiebevoegdheden gebruik om ervoor te zorgen dat de betrokken beheerders hun verplichtingen nakomen.
- (5) De bevoegde autoriteit of ESMA doet een openbare kennisgeving dat een significante benchmark die door een beheerder wordt aangeboden, niet aan deze verordening voldoet en dat gebruikers van het gebruik van die benchmark moeten afzien, wanneer een van de volgende voorwaarden is vervuld:
  - (a) binnen zestig werkdagen na de in artikel 24, lid 2, bedoelde kennisgeving, na de in artikel 24, lid 3, bedoelde aanmerking of na de in artikel 24, lid 6, bedoelde aanmerking heeft de betrokken beheerder geen procedures ingeleid om lid 2 van dit artikel in acht te nemen;
  - (b) de procedures voor vergunningverlening, registratie, erkenning of erkenning leverden een negatief resultaat op;
  - (c) ESMA heeft de registratie van de beheerder overeenkomstig artikel 31 ingetrokken;
  - (d) ESMA heeft de registratie van de beheerder overeenkomstig artikel 34, lid 6, ingetrokken of geschorst;
  - (e) de bekrachtiging van de betrokken beheerder is afgelopen;
  - (f) de bevoegde autoriteit heeft de vergunning of de registratie van de betrokken beheerder ingetrokken of geschorst.

Bevoegde autoriteiten stellen ESMA onverwijld in kennis van alle openbare kennisgevingen die zijn gedaan. ESMA maakt alle openbare kennisgevingen die zijn gedaan, op haar website bekend. ESMA of de bevoegde autoriteit verwijdert de openbare kennisgeving onverwijld zodra de redenen waarom die kennisgeving is gedaan, niet langer geldig is.”

(13) In titel III wordt hoofdstuk 6 geschrapt.

(14) Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de titel wordt vervangen door:

“Gebruik van significante benchmarks, EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks”;

(b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Een ondertoezichtstaande entiteit voegt geen nieuwe referenties naar een significante benchmark of een combinatie van dit soort benchmarks in de Unie toe wanneer die benchmark of combinatie van benchmarks het voorwerp uitmaakt van een openbare kennisgeving door ESMA of een bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 24 bis, lid 5. Een ondertoezichtstaande entiteit voegt geen nieuwe referenties naar een EU-klimaattransitiebenchmark of een op de

Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmark of een combinatie van die benchmarks in de Unie toe wanneer de beheerder van die benchmarks niet is opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register.

Ondertoezichtstaande entiteiten raadplegen regelmatig het Europees centraal toegangspunt (ESAP) als bedoeld in artikel 28 bis, of het ESMA-register als bedoeld in artikel 36, om de wettelijke status na te gaan van de beheerders van significante benchmarks, EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks die zij voornemens zijn te gebruiken.

In afwijking van de eerste alinea kunnen ESMA of de bevoegde autoriteit, naargelang het geval, het gebruik van een benchmark die het voorwerp uitmaakt van een openbare kennisgeving overeenkomstig artikel 24 bis, lid 5, toestaan voor een periode van zes maanden na de bekendmaking van die openbare kennisgeving, eenmaal verlengbaar, wanneer zulks noodzakelijk is om ernstige marktverstoringen te vermijden.”;

(c) een nieuw lid 1 bis wordt ingevoegd:

“1 bis. Een ondertoezichtstaande entiteit die in bestaande financiële overeenkomsten of financiële instrumenten gebruikmaakt van een benchmark die het voorwerp uitmaakt van een openbare kennisgeving op grond van artikel 24 bis, lid 5, vervangt die benchmark door een passend alternatief binnen zes maanden na de bekendmaking van die kennisgeving, of doet een verklaring uitgaan en maakt deze op haar website bekend waarin zij cliënten in kennis stelt van het feit dat het aan een passend alternatief ontbreekt.”.

(15) Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt geschrapt;

(b) de leden 2 en 3 worden vervangen door:

“2. Een in een derde land gevestigde beheerder die voornemens is erkenning te verkrijgen in de zin van artikel 24 bis, leden 1 en 3, voldoet aan de in deze verordening gestelde vereisten, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23. De in een derde land gevestigde beheerder kan aan die voorwaarde voldoen door, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's toe te passen, op voorwaarde dat die toepassing gelijkwaardig is aan de naleving van deze verordening, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23.

Wanneer moet worden bepaald of de in het eerste lid bedoelde voorwaarde is vervuld en de inachtneming van de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's, naargelang het geval, moet worden beoordeeld, kan ESMA rekening houden met:

(a) een beoordeling van de in een derde land gevestigde beheerder door een onafhankelijke externe auditor;

(b) een certificering door de bevoegde autoriteit van het derde land waar die beheerder is gevestigd.

Wanneer en voor zover een beheerder in staat is aan te tonen dat een benchmark die deze aanbiedt, een benchmark op basis van gereguleerde gegevens of een grondstoffenbenchmark is die niet is gebaseerd op

informatie aangeleverd door contribuanten waarvan de meerderheid ondertoezichtstaande entiteiten zijn, is de beheerder niet verplicht de voorwaarden in acht te nemen die, overeenkomstig artikel 17 en artikel 19, lid 1, niet van toepassing zijn op het aanbieden van benchmarks op basis van gereguleerde gegevens en grondstoffenbenchmarks.

3. Een in een derde land gevestigde beheerder die voornemens is erkenning te verkrijgen, heeft een wettelijke vertegenwoordiger. De wettelijke vertegenwoordiger is een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon en is uitdrukkelijk door die beheerder aangewezen om namens die beheerder te handelen ten aanzien van de verplichtingen van de beheerder op grond van deze verordening. De wettelijke vertegenwoordiger vervult, samen met de beheerder, de toezichtfunctie met betrekking tot het aanbieden van benchmarks door de beheerder op grond van deze verordening en is in dat verband verantwoording verschuldigd aan ESMA.”;

- (c) in lid 5 wordt de eerste alinea vervangen door:

“Een in een derde land gevestigde beheerder die voornemens is erkenning te verkrijgen als bedoeld in lid 2, dient een aanvraag tot erkenning in bij ESMA. De beheerder die een aanvraag indient, verschaft alle informatie die noodzakelijk is om ten genoegen van ESMA aan te tonen dat hij, op het tijdstip van erkenning, alle noodzakelijke regelingen had opgezet om te voldoen aan de voorwaarden van lid 2 ten aanzien van zijn benchmark of benchmarks die overeenkomstig artikel 24 zijn aangemerkt. Indien van toepassing, vermeldt de beheerder die een aanvraag indient, de bevoegde autoriteit in het derde land die met het toezicht op deze beheerder is belast.

Binnen vijftien werkdagen na ontvangst van de aanvraag beoordeelt ESMA of de aanvraag volledig is en stelt zij de aanvrager dienovereenkomstig in kennis. Wanneer de aanvraag onvolledig is, dient de aanvrager de aanvullende informatie in waar ESMA om vraagt. De in deze alinea bedoelde termijn is van toepassing vanaf de datum waarop de aanvrager deze aanvullende informatie heeft verstrekt.”.

- (16) Artikel 34 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die voornemens is als beheerder op te treden, dient bij de krachtens artikel 40 aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat van vestiging van die persoon een aanvraag in om het volgende te verkrijgen:

- (a) een vergunning wanneer deze persoon indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bedoeld zijn om te worden gebruikt als cruciale benchmarks, als significante benchmarks, als EU-klimaattransitiebenchmarks of als op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks;
- (b) een registratie wanneer deze persoon een ondertoezichtstaande entiteit niet zijnde een beheerder is die indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bedoeld zijn om te worden gebruikt als significante benchmarks, als EU-klimaattransitiebenchmarks of als op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks benchmarks, op voorwaarde dat de activiteit van het aanbieden van een benchmark niet

wordt verhinderd door de sectorale discipline die op de ondertoezichtstaande entiteit van toepassing is en dat geen van de aangeboden indices als een cruciale benchmark zou kwalificeren.”;

(b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De in lid 1 bedoelde aanvraag wordt ingediend binnen dertig werkdagen na een overeenkomst die een ondertoezichtstaande entiteit is aangegaan om een door de aanvrager aangeboden index als referentie te gebruiken voor een financieel instrument of een financiële overeenkomst of om de prestatie van een beleggingsfonds te meten, of binnen de in de artikel 24 bis, leden 2 en 3, genoemde termijnen, naargelang het geval.”.

(17) In artikel 36, lid 1, worden de volgende punten e) tot en met j) toegevoegd:

- “e) de benchmarks die het voorwerp uitmaken van een door ESMA of een bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 24, lid 2, bekendgemaakte verklaring, en de hyperlinks naar die verklaringen;
- f) de benchmarks die het voorwerp van aanmerkingen door bevoegde autoriteiten uitmaken en waarvan aan ESMA overeenkomstig artikel 24, lid 4, is kennisgegeven, en de hyperlinks naar die verklaringen;
- g) de benchmarks die het voorwerp van aanmerkingen door ESMA uitmaken, en de hyperlinks naar die verklaringen;
- h) de benchmarks die het voorwerp uitmaken van openbare kennisgevingen door ESMA of bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 24 bis, lid 5, en de hyperlinks naar die openbare kennisgevingen;
- i) de lijst van EU-klimaattransitiebenchmarks en op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks die voor gebruik in de Unie beschikbaar zijn;
- j) de lijst van cruciale benchmarks.”.

(18) In artikel 41, lid 1, worden de volgende punten k) en l) toegevoegd:

- “k) een benchmark als significant aanmerken overeenkomstig artikel 24, lid 3;
- l) in het geval van redelijke gronden voor vermoedens van een inbreuk op een van de in hoofdstuk 3 bis bepaalde verplichtingen: eisen dat een beheerder voor een periode van maximaal twaalf maanden stopt met:
  - i) het aanbieden van EU-klimaattransitiebenchmarks of op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks;
  - ii) het in de naam van de door hen voor gebruik in de Unie beschikbaar gestelde benchmarks of in de juridische of marketingdocumentatie voor die benchmarks gebruiken van “EU-klimaattransitiebenchmarks” of “op de Overeenkomst van Parijs afgestemde EU-benchmarks”;
  - iii) het in de naam van de door hen voor gebruik in de Unie beschikbaar gestelde benchmarks of in de juridische of marketingdocumentatie voor die benchmarks aangeven dat de voorwaarden voor het aanbieden van dit soort benchmarks in acht worden genomen.”.

(19) Artikel 42 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 1 wordt punt a) vervangen door:

“a) inbreuken op de artikelen 4 tot en met 16, de artikelen 19 bis, 19 ter, 19 quater en 21, de artikelen 23 tot en met 29 of artikel 34 wanneer die artikelen van toepassing zijn; en”;

(b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt g), i), wordt vervangen door:

“i) voor inbreuken op de artikelen 4 tot en met 10, artikel 11, lid 1, punten a), b), c) en e), op artikel 11, leden 2 en 3, op de artikelen 12 tot en met 16, artikel 21, op de artikelen 23 tot en met 29 en op artikel 34: 500 000 EUR, of in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 31 december 2023; of”;

ii) punt h), i), wordt vervangen door:

“i) voor inbreuken op de artikelen 4 tot en met 10, op artikel 11, lid 1, punten a), b), c) en e), op artikel 11, leden 2 en 3, op de artikelen 12 tot en met 16, op artikel 21, op de artikelen 23 tot en met 29 en op artikel 34: 1 000 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 31 december 2023, of 10 % van hun totale jaaromzet overeenkomstig de laatst beschikbare door het bestuursorgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is; of”;

(20) Artikel 49 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de leden 2 en 3 worden vervangen door:

“2. De in artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 7, artikel 27, lid 2 ter, artikel 33, lid 7, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 30 juni 2024. De Commissie stelt uiterlijk 31 december 2028 een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden vóór het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 7, artikel 27, lid 2 ter, artikel 30, lid 2 bis, artikel 30, lid 3 bis, artikel 33, lid 7, artikel 48 decies, lid 10, artikel 48 terdecies, lid 3, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.”;

(b) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Een overeenkomstig artikel 3, lid 2, artikel 13, lid 2 bis, artikel 19 bis, lid 2, artikel 19 quater, lid 1, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 7, artikel 27, lid 2 ter, artikel 30, lid 2 bis, artikel 30, lid 3 bis, artikel 33, lid 7, artikel 48 decies, lid 10, artikel 48 terdecies, lid 3, artikel 51, lid 6, of artikel 54, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad

daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van die handeling aan het Europees Parlement en aan de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zal maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.”.

(21) In artikel 51 wordt het volgende lid 4 quater ingevoegd:

“4 quater. Bevoegde autoriteiten en ESMA zien erop toe dat benchmarkbeheerders die op [PO please insert the date = date of application of this amending Regulation] over een vergunning, registratie, bekrachtiging of erkenning beschikten, uiterlijk [PO please insert the date = date of application of this amending Regulation + two years] kunnen gebruikmaken van een vereenvoudigde procedure voor het indienen van een aanvraag tot vergunning, registratie, erkenning of bekrachtiging overeenkomstig artikel 24 bis, leden 1, 2 of 3, naargelang het geval.”.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2026.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter